

KINH CHÁNH PHÁP HOA

QUYẾN 8

Phẩm 16: NGƯ PHƯỚC SỰ

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Đại sĩ Di-lặc:

–Này A-dật nên biết! Nay khi Phật nói kinh Như Lai thọ hận này, có sáu mươi tám ức triệu trăm ngàn hằng hà sa các Bồ-tát đạt được pháp nhẫn bất khởi, hai ngàn hằng hà sa Bồ-tát Đại sĩ đều đắc tổng trì, số Bồ-tát Đại sĩ như số vi trấn trong một cõi Phật đắc pháp tổng trì vô ngại biện tài; lại có ức trăm ngàn vô số Bồ-tát nhiều như vi trấn của ngàn cõi Phật đắc tổng trì không thoái chuyển; lại có Bồ-tát Đại sĩ nhiều như số vi trấn trong ngàn cõi Phật nghe kinh điển này, chuyển pháp luân không thoái chuyển; lại có Bồ-tát nhiều như số vi trấn trong trung thiên cõi Phật chứng đắc bậc Đại Thánh vô cấu, phân biệt chuyển pháp luân; lại có số Bồ-tát nhiều như vi trấn trong tiểu thiêng cõi Phật nghe kinh điển này còn tám đời nữa sẽ thành đạo Vô thượng chánh chân; lại có số Bồ-tát Đại sĩ nhiều như số vi trấn trong bốn châu thiêng hạ nghe pháp này rồi đắc Nhất sinh bổ xứ, sẽ thành Chánh giác; lại có số chúng sinh nhiều như số vi trấn tám cõi Phật nghe kinh điển này đều phát tâm cầu đạo Vô thượng chánh chân.

Phật vừa nói như thế, các Bồ-tát Đại sĩ liền được kiến lập. Ngay khi ấy, từ trên hư không các loại hoa trời như Ý hoa và Đại ý hoa rơi xuống lất phất như tuyết để rải cúng trên ức trăm ngàn Đức Phật ở vô số trăm ngàn thế giới vì thương tưởng mà đến đây ngồi trên tòa Sư tử dưới cây bảy báu và rải cúng Đức Đại Thánh Năng Nhân, cùng vô số chẳng thể tính đếm Đức Phật đã diệt độ và rải cúng thân Phật Đa Bảo; lại rải trên tất cả các Bồ-tát; đại địa chấn động. Lại có bốn loại chiên-dàn, tạp hương, mật hương, tất cả các thứ hương từ hư không rải xuống. Trong hư không phát tiếng sấm lớn, tiếng vang sâu lắng êm ái tự nhiên vi diệu. Có biết bao ngàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vạn anh lạc, châu báu như ngọc minh nguyệt, ngọc như ý... đều từ trên không thòng xuống như tràng phan. Vô số hương trong hư không, tự nhiên mùi hương tỏa ra. Lại có vô số trăm ngàn bảo cái tự nhiên đưa đến; tất cả bảo cái đều che trên tất cả Đức Phật, lên đến cõi Phạm thiêん. Các chúng Bồ-tát ở trong hư không cầm bảo cái đứng hầu hai bên ức trăm ngàn Đức Như Lai.

Khi ấy ngài Di-lặc khen ngợi bằng bài tụng:

*An trụ được nghe
Pháp chưa từng có
Trước nay chưa từng
Thấy ánh sáng này
Rộng lớn rất xa
Chẳng có giới hạn
Như điều vừa thấy
Không thể nghĩ bàn.
Ngày nay con đã
Được nghe kinh điển
Mà quán an trú
Đại Thánh Đạo Sư
Hiện phân biện thuyết
Kiến lập chúng sinh
Số trăm ngàn ức
Đặc biệt trong đời
Chuyển bất thoái luân
Trụ ở Phật đạo
Có người được lập
Năm được bí mật
Có người được điều
Nghĩa lý vô hạn
Số trăm ngàn ức
Bí yếu tổng trì
Muốn có hạn lượng
Và tư duy được
Có chỗ kiến lập
Siêu vượt độ sinh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Có người hai đời
Hoặc còn tám đời
Sẽ đạt Phật đạo
Độ được vô lượng
Hoặc có Hữu học
Còn vượt bốn đời
Hoặc có người ba
Hay chỉ còn hai
Theo Đấng Đạo Sư
Nghe kinh điển này
Sẽ đạt Phật đạo
Rõ đệ nhất nghĩa
Có người kiến lập
Nhất sinh bồ xứ
Thành bậc thông tuệ
Đạo chơi các cõi
Nghe ngộ kinh này
Đại Thánh đã thuyết
Có người chứng quả
Không còn các lậu
Giống như vi trần
Trong tám cõi Phật
Muốn biết số lượng
Cũng giống như đây
Hoặc có số ức
Chúng sinh nghe kinh
Nghe rồi đều phát
Tâm đạo thù thắng
Thế Tôn Vô Thượng
Tạo được như thế
Phân biệt diễn thuyết
Kiến lập Chân đế
Vô lượng các thân
Chẳng tính kể được
Ví như hư không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không có giới hạn
Chư Thiên đã rải
Vô số ức hoa
Chẳng thể tính đếm
Ngàn ức Thiên tử
Đế Thích, Phạm thiêng
Như cát sông Hằng
Đều đến nơi đây
Vô số ngàn ức
Tụ hương, diệu hương
Mật hương, thương hương
Đồn lại cúng đường
Để rải cúng Phật
Rời thành từng hàng
Giống như chim bay
Đến cúng đường khắp
Chỗ Như Lai ngồi
Ở trên hư không
Tự nhiên sấm động
Âm vang êm diệu
Sâu lắng nhiệm mầu
Trăm ngàn ức trời
Đều cùng ca tụng
Châu báu minh nguyệt
Tự nhiên rủ xuống
Các mùi hương thơm
Tự nhiên xông tỏa
Trăm ngàn ức vạn
Bình báu bảy báu
Đây dây hư không
Như chim nhạn bay
Cúng đường Đại Thánh
Là Đấng oai thần
Ức vạn bảo cái
Bảy báu trang hoàng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chẳng thể tính đếm
Rộng lớn bao quanh
Các bậc Bồ-tát
Thân hình cao lớn
Lên đến Phạm thiên
Đẹp đẽ vi diệu
Trí tuệ thông minh
Oai quang rực rỡ
Tràng phan thêu đẹp
Cúng dường lên Phật
Ca ngợi Thánh chúng
Ngàn ức bài tụng
Trong lòng phấn chấn
Quy kính an trú
Nơi ấy nhùn xuống
Khen chưa từng có
Thấy biết bao nhiêu
Đảng Đạo Sư khác
Đều cùng thị hiện
Giới hạn thọ mạng
Chúng sinh này đây
Thảy đều hoan hỷ
Pháp âm Đạo sư
Vang dội rộng khắp
Cho đến mươi phương
Chỗ nào cũng rõ
Thỏa lòng chúng sinh
Số trăm ngàn ức
Hiểu rõ ý đạo
Đây đủ trang nghiêm.*

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo ngài Di-lặc:

–Người nào nghe kinh pháp Như Lai đã nói về hiện thọ mạng mà trong khoảnh khắc sinh tâm thích thú, tin tưởng thì công đức chẳng thể suy lưỡng. Ví như thiện nam, thiện nữ muốn đắc đạo Vô thượng chánh chán thì phụng hành năm pháp Ba-la-mật là bố thí, trì

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

giới, nhẫn nhục, tinh tấn, nhất tâm trong tám trăm ngàn ức kiếp chẳng bằng thiện nam, thiện nữ nghe hạn lượng thọ mạng của Như Lai ở đây trong khoảnh khắc phát tâm hoan hỷ tin tưởng ưa thích, chẳng hồ nghi về bao nhiêu phép tu hành đều quy về nhất đạo thì phải biết so với công đức tám trăm ngàn ức kiếp tu hành năm pháp Ba-la-mật gấp trăm, gấp ngàn, gấp vạn, gấp ức, gấp hơn vạn ức, phước ấy không thể lấy gì ví dụ được.

Phật dạy:

–Này A-dật! Thiện nam, thiện nữ nghe kinh pháp này, chỉ một khoảnh khắc phát tâm hoan hỷ tin theo thì an trụ vững chắc đạo Vô thượng Chánh chân, thành Bậc Tối Chánh Giác.

Khi ấy Đức Phật nói tụng:

*Nếu tất cả tuân theo
Hành năm Ba-la-mật
Chí mong cầu tuệ này
Lòng bảo tồn đạo cả
Đầu trăm ngàn ức kiếp
Tâm kiếp đều đầy đủ
Luôn cúng dường chư Phật
Và các bậc Thanh văn
Cúng dường ngàn ức cai
Duyên giác và Bồ-tát
Dâng hiến đồ ăn uống
Y phục, giường, nệm
Mèn chiếu và phòng xá
Đều dùng hương chiên-dàn
Vườn cảnh luôn bằng phẳng
Để làm nơi kinh hành
Cúng dường biết bao thứ
Vô số như thế rồi
Ở trong trăm ức kiếp
Để cầu đạo Vô thượng
Lại hộ trì cấm giới
Trong sáng không vi phạm
Vì được trí tuệ Phật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vui tin đảnh lê Phật
Lại nữa tu nhẫn nhục
An trú chõ điêu nhu
Chí cao không oán hận
Nhẫn vô số mắng nhiếc
Dù gặp kẻ hung bạo
Ngã mạn và tự đại
Đều có thể nhẫn được
Vì để cầu Phật đạo
Thường ân cần tinh tấn
Khoan hòa tâm kiên cố
Ý nghĩ tưởng việc khác
Đạo đến ức cõi Phật
Hoặc ở chõ thanh vãng
Muốn bỏ việc ngủ nghỉ
Người ấy tu ức kiếp
Thường tập đi kinh hành
Muốn sánh không sánh bằng
Ngàn ức kiếp thiền định
Lại thêm tám ngàn ức
Tu hành tâm chuyên nhất
Chí nguyện đạt Phật đạo
Muốn được các thông tuệ
Đủ định Ba-la-mật
Nhất tâm thiền tịch nhiên
Các phước đức đã tạo
Tụ tập dồn cả lại
Trong trăm ngàn ức kiếp
Như trước đã khen ngợi
Nếu nam tử nữ nhân
Nghe tuổi thọ của Phật
Nhất thời hoan hỷ tin
Đức ấy là hơn hết
Nên trừ bỏ do dự
Các tư tưởng chấp trước

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tin ưa nghĩa đại pháp
Phước ấy cũng như thế
Nếu Bồ-tát cầu đạo
Tuân phụng qua ức kiếp
Có nghe hay chẳng nghe
Thọ mạng Phật vô lượng
Nên cúi đầu đánh lẽ
Hạng người được như thế
Đời sau, trong tương lai
Độ thoát số ức người
Như Thế Tôn Năng Nhân
Đại nhân Thích sư tử
Ngồi dưới cõi Bồ-dề
Mà rống tiếng sư tử
Ta nay sở dĩ đến
Được chúng sinh cung kính
Ở tại đạo tràng Phật
Nói thọ mạng cũng thế
Người đây đủ chí tánh
Rồng nghe và thọ trì
Pháp độ người đã nói
Thì không có hoài nghi*

Phật lại bảo ngài A-dật:

– Người nào nghe nói kinh thọ mạng của Như Lai mà ở trong cõi người thọ trì, phân biệt, hiểu rõ thì người ấy được phước chẳng thể kể xiết, tức là hơn người trải bao nhiêu ức kiếp phụng hành năm pháp Ba-la-mật, hơn nữa sẽ thị hiện và phụng trì trí tuệ Phật.

Lại nữa, người nghe kinh này liền thọ trì biên chép trên tre, lụa, cúng dường, thờ phụng, rải hoa, đốt các loại hương như hương bột, hương tạp, dùng lọng lụa, tràng phan, đèn dầu mè, đèn dầu thơm, đèn đè hồ cúng dường thì phước của người này hơn phước người kia vô số, sẽ đạt đến tuệ kiến của Như Lai.

Này A-dật! Còn như thiện nam kia nếu được nghe kinh Như Lai thọ hạn này mà sinh tâm chân thật hoan hỷ tin theo thì vì tâm tánh ấy quán tướng này nên biết vị ấy đã thấy Như Lai tại núi Linh thứ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

khi nói kinh này cùng các chúng Bồ-tát quyến thuộc, Thanh văn vây quanh; cũng thấy cõi Phật ở trong thế giới tam thiền đại thiền này, đất đai bằng phẳng mềm mại, màu lưu ly vàng tía, có tám lớp đưỡng giao thông, bảy hàng cây báu, biết bao nhiêu ức nhà cửa phòng xá; các chúng Bồ-tát ở trong đó.

Này A-dật! Muốn biết tâm ý của vị kia có thường chất trực, an vui, tin tưởng thì căn cứ vào hiện tượng trên mà biết được hành tướng của tâm kia đã từng thấy pháp hội của Phật. Lại Đấng Như Lai thấy hết tâm tin tưởng ưa thích của người ấy. Sau khi Như Lai diệt độ, thiện nam, thiện nữ nào nghe kinh này chẳng phỉ báng mà hoan hỷ thọ trì thì được Như Lai ứng hộ. Thiện nam, thiện nữ ấy hơn người xây dựng tháp miếu thờ Phật, kiến lập tinh xá, giảng đưỡng, hơn người chăm sóc, cấp dưỡng thuốc men, đồ cúng dường cho Tỳ-kheo tật bệnh. Vì sao? Vì người ấy cho việc kiến lập tháp miếu xây dựng chùa chiền bảy báu cao đến Phạm thiên để cúng dường hết tất cả xá-lợi là đầy đủ rồi. Chùa tháp thờ Phật mênh mông vô hạn, khắp cùng mặt đất, treo các linh báu; miếu tàng trữ xá-lợi vô thượng, cúng dường hương hoa, hương tạp, hương bột tràng phan bảo cái, kỹ nhạc ca tụng và biết bao loại hương thơm khác. Các loại châu ngọc của cõi trời, cõi người, hoa trời, hương trời, kỹ nhạc trời, tiếng sấm sét trên không, âm hưởng rền vang, chung khánh, trống lớn, không hầu, nhạc khí, tiêu, cầm sắc, náo bạt rất nhiều, âm thanh êm dịu, ca múa nhịp nhàng, điều hòa vui vẻ trải qua vô số trăm ngàn ức kiếp cúng dường hầu hạ, các pháp Ba-la-mật đều viên mãn.

Sau khi Phật diệt độ, người nào được nghe kinh này mà thọ trì, đọc tụng, hoặc phân biệt diễn nói thì phước đức vô lượng hơn hẳn người tu tập thọ trì lòng từ rộng khắp, tạo lập giảng đưỡng, tinh xá, sắm giường nằm, đồ trải đẹp đẽ mời chúng Tỳ-kheo vào ở trong đó; có vườn cảnh hoa quả, có bảo châu minh nguyệt, chõ kinh hành, chõ ngồi, cúng dường ăn uống, bệnh hoạn cấp thuốc thang, tất cả chuẩn bị sẵn sàng, đầy đủ; dưới chân giường nằm có biết bao loại báu vi diệu chói sáng đến trời Phạm thiên; phan lọng giao xen trang hoàng. Vì khuyến trợ phước nên dần dần được đầy đủ mà tội tiêu trừ, trong sáng; nằm vóc tinh tấn, ở chõ thanh vắng, tích lũy công đức, trong vô số trăm ngàn ức kiếp khen ngợi tên kinh, tất cả trang nghiêm, oai

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thần rạng rỡ, rộng khắp.

Khi ấy Thế Tôn nói tụng khen:

*Nếu dựng tháp bảy báu
Lên đến cõi Phạm thiêん
Hoa hương và kỹ nhạc
Phuớn lòng để cúng dường
Các giường nằm mềm trải,
Dâng thức ăn uống ngon
Bệnh tật cấp thuốc men
Giường báu có nhiều loại
Đều vi diệu trang nghiêm
Lên đến cõi Phạm thiêん
Trang nghiêm khắp cõi Phật
Khuyến trợ đều đầy đủ
Chỗ vắng siêng lẽ bái
Chứa nhóm nhiều ức kiếp
Mọi người đều ưa thích
Bày tối thăng vi diệu
Cúng dường đầy đủ hết
Hoa tươi sạch, tràng phan
Dùng để làm y phục
Số nhiều như sấm vang
Kỹ nhạc tiếng êm dịu
Để cúng dường xá-lợi
Thắp đèn bằng dầu hương
Phân bố để chung quanh
Chỗ người trì kinh này
Ở đời loạn, giảng pháp
Mà đầy đủ biện tài
Cúng dường nhiều như thế
Vô số ức phong xá
Đều làm bằng chiên-dàn
Ba mươi hai giảng đường
Cao tột không gì hơn
Đều trải các tòa ngồi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ăn uống theo ý muốn
Cúng dường thức ăn ngon
Trăm ngàn ức như thế
Vườn cảnh chõ kinh hành
Hoa rải khắp mặt đất
Lòng che nhiều vô lượng
Tranh vẽ biết bao nhiêu
Dùng cúng dường Tăng chúng
Người trì kinh điển này
Hiện tại làm vậy rồi,
Sau khi Như Lai diệt
Nếu đọc tụng chép kinh
Hoan hỷ và tin ưa
Được phước nhiều vô lượng
Vượt hơn phước nói trên
Nếu có người sao chép
Tôn trí chõ tinh khiết
Và cúng dường quyển kinh
Bằng hương hoa xông khắp
Luôn luôn thấp đèn sáng
Đốt đinh bằng dầu thơm
Tỏa mùi, liền hoan hỷ
Bày biện hoa như trên
Người phụng trì kinh này
Phải cúng dường như thế
Được phước rất là nhiều
Số lượng chẳng thể tính
Giống như cõi hư không
Giới hạn không thể biết
Mười phương rộng vô lượng
Phước ấy cũng như thế
Huống gì còn lại thêm
Thường hành sự an ổn
Bằng trì giới, thiền tư
Ngồi yên nơi thanh vắng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không sân, chẳng ác khẩu
Cung kính, quyết tư duy
Tỳ-kheo-ni thường hành
Khiêm cung chẳng tự đại
Trí tuệ như trăng sáng
Người trí hỏi chẳng sợ
Theo thứ tự phân biệt
Lòng mong mỏi thành Phật
Nếu có người như thế
Là trì kinh thù thắng
Công đức của người ấy
Chẳng thể suy lường được
Nếu thấy người như vậy
Chính đó là Pháp sư
Người trì kinh điển này
Nên phụng kính cúng dường
Giả sử có người
Dùng hoa hương trời
Dùng lọng báu trời
Để mà che phủ
Phải nên dùng đâu
Lẽ lạy người ấy
Luôn tưởng nghĩ là
Như Lai tối thắng
Khi thấy người ấy
Nghĩ như thế này
Người này đang cầu
Ngôi cội Bồ-đề
Sẽ thành Chánh giác
Nên cúng dường ngay
Vì làm lợi ích
Chư Thiên nhân gian
Hoặc là đứng lại
Hoặc là ngồi yên
Hoặc đi kinh hành*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hoặc nằm trên giường
Hoặc mặc y phục
Cũng giữ đức tánh
Thường hay diễn giảng
Kinh Như Lai này.
Khi ấy có người
Đối kinh điển này
Dùng đủ mọi cách
Chỉ chở nhiệm mầu
Thế Tôn Đạo Sư
Đã chí thành nói
Dùng vô số báu
Cúng dường người ấy.
Như ta đã khen
Có bao nơi chốn
Vị ấy đi qua
Chính là thân Phật,
Có ở nơi ấy
Như ngồi trên tòa
Rõ biết tại chỗ
Chốn đã đi qua.*

M